

**R. P. Ferdinandi De Castro Palao, Legionensis Soc. Iesv,
Sacrae Theologiae Professoris, Et sanctae Inquisitionis
Qualificatoris & Consultoris; Operis Moralis, De Virtutibus,
Et Vitiis Contrariis, In ...**

De Sacramentis. In qua Tractatibus decem de Sacramentis in genere, tum
speciatim, videlicet de Baptismo, Confirmatione, Eucharistia spectata ut
Sacramento, & ut sacrificio: de Pœnitentia, de Suffragiis, Indulgentiis, &
Iubilo, de Bulla Cruciat, de Extrema-unctione, & demum de Ordinis
Sacramento ...

**Castro Palao, Fernando de
Lugduni, 1669**

Qualiter ordinatis permittendus sit vsus ordinationis susceptæ. 16

[urn:nbn:de:hbz:466:1-76649](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-76649)

ecclesiastico subiacere interdico, & ordinatus, si minoribus ordinibus initiatus fuerit, nullo clericali privilegio gaudet: si maioribus, ab executione ordinum ipso iure suspenditur ad beneplacitum futuri Prælati. Vicarius verò à Capitulo deputatus, si prædictas litteras intra annum concessit, non actato beneficii recepti, vel recipiendi, suspenditur ipso iure per annum ab officio, & beneficio, ut habetur *sess. 23. cap. 10.* & notavit Barbof. *dicta alleg. 7. num. 11. & 12.* Sub hac tamen prohibitione non comprehenduntur litteræ testimoniales de vita, & maioribus ordinandi, quas Capitulum, Sede vacante, alijque Prælati concedere possunt, sicuti notavit Bonac. *disp. 8. de Sacram. quest. 7. punct. 4. num. 24.* Barbofa *allegat. 7. num. 16.* Quartò, Prælati regulares possunt Regularibus sibi subditis, sed non aliis dimissorias concedere. In his tamen concedendis statuit Clemens VIII. prout refert Barbofa *alleg. 7. num. 18.* sub pena priuationis officij, & dignitatis, & vocis actiue, & passivæ, ne concedantur ad alium Episcopum, præter Episcopum illius Monasterij, in quo Regularis ordinandus residet, nisi fortè ille Episcopus abfuerit, vel ordines non celebraverit, idque in dimissoriis exprimitur. Quod decretum non videtur vsu receptum: siquidem passim Prælati regulares dimissorias concedunt, ut eorum subditi à quocunque Antistite ordines celebrare initiari possint, quin vllam mentionem faciant, an proprius Episcopus absens fuerit, vel ordines noluerit celebrare. Præter prædictos, consuetudine in nostra Hispania, receptum est, teste Gabriele Valquez *disp. 243. cap. 5. num. 54.* ut Priores S. Iacobi, & S. Ioanni has litteras dimissorias Clericis secularibus concedant: quia tamen eas Episcopi non admittunt, idè faciunt intra suos priores ab Episcopis titularibus subditos promoueri.

9. Ex parte verò loci requisitum est ad licitam ordinationem, ut in eum locum ordinans iurisdictionem habeat, vel ex se, vel ex delegatione proprij Prælati. Quare titularis Episcopus ordines conferens in alterius diocesi, sine licentia Episcopi illius, etiam in loco, quantumvis exemplo, ab exercitio Pontificalium, per annum ipso iure suspenditur à Trident. *sess. 14. de reformat. cap. 2.* Episcopus verò diocesim habens, si in aliena diocesi irrequisito proprio Episcopo ordines conferat, suspenditur per annum, non quidem ab omni Pontificali, sed solum à collatione ordinum, ex cap. *Esq. qui de temporib. ordinat. in 6. & Trident. sess. 23. cap. 8. de reformat.* Vnde minus puniatur Episcopus proprius, quam titularis, ut bene aduertit Valquez *disp. 243. cap. 5. n. 47.* Cæterum uterque episcopus proprius, & titularis, si in aliena diocesi ordines conferat, & alia Pontificalia exerceat absque licentia Ordinarij illius loci, ipso iure à Pontificalibus suspenditur, ex Trident. *sess. 6. cap. 5. de reformat.*

10. Solum est dubium, an ordines, aliæque Pontificalia exercere possit in loco exempto ex licentia Ordinarij illius loci, nulla ab episcopo, intra cuius diocesim locus ille exemptus est, irrequisita licentia, Supponit Valquez *disp. 243. cap. 5. num. 53.* id fieri posse, fauenteque verba Concilij: non enim episcopi, sed Ordinarij licentiam requisit. Cæterum, si locus exemptus sub aliqua diocesi contineatur, verius censetur, non solum licentiam Ordinarij illius loci, sed etiam Episcopi necessariam esse: quia verè censetur Ordinarius. Sicus esset, si locus exemptus ad nullam diocesim pertineret. Sic decium referunt Riccius in *praxi fori ecclesiast. p. 1. resolut. 495. in notabilib. de matrim. Episcoporum.* Barbofa in *miss. Concil. dicta sess. 6. cap. 5. & de potest. Episcop. allegat. 6. n. 13.*

PUNCTVM XVI.

Qualiter ordinari permittendus sit vsus ordinationis susceptræ.

1. Debet constare idoneum esse.
2. Exteri sacerdotes permittendi non sunt celebrare absque commendatitias litteris.
3. Tenetur Ordinarius has commendatitias litteras concedere.

1. **N**emini permittendus est vsus ordinationis, quin prius constet, idoneum esse ad illum exercendum. Communiter autem idonei iudicantur ad exercendos ordines presbyteratu inferiores, & ob eam causam nulli examini subiciuntur, sed eo ipso, quo promoti sunt, permittitur eis vsus prædictorum ordinum. At vsus presbyteratus regulariter non permittitur, quin prius ordinatus examinetur, an Missas satis aptè celebrare possit. Quod si confessiones excipere velit, aliæque sacramenta ministrare, non est dubium examini esse subiciendum, ex Trident. *sess. 23. cap. 15. de reformat.* quia ex aptitudine ad ordinem sacerdotalem suscipiendum, non inferitur aptum ordinatum existeret, tum ad Missas celebrandas, tum ad Confessiones excipienda, tum ad reliqua sacramenta ministranda.

2. Præter prædicta exteri sacerdotes permittendi non sunt celebrare in aliena diocesi, nisi commendatitias litteras à suo ordinario habeant, quibus Ordinarius proprius testetur, tum de sacerdotio, tum de carentia impedimenti ad sacerdotium exercendum, cap. *Extraneo. quest. 71. distinct. & cap. Monachum. 20. quest. 4. & cap. Tuae fraternitatis. de Clericis peregrinis, & nouissimè Trident. sess. 23. cap. 16. de reformat.* Quoad ad eò verum est, ut etiam Prælati exemptis sub excommunicatione Episcopus prohibere possit, ne exteros, & incognitos sacerdotes ad Missas celebrandas in suis Dominicis admittant, quin ipse prius litteras commendatitias recognoscat: quia eo casu, vti delegatus Sedis apostolicæ procedit, & in defensionem suæ iurisdictionis, ne in eius diocesi aliquis non sacerdos, vel alius impeditus diuinorum celebrationi se ingerat, sicuti docuit Riccius in *praxi fori ecclesiast. decis. 750. in 1. edit. & resolut. 635. in 2. edit.* Barbofa alij relatis de *potest. Episcop. allegat. 2. num. 8.* Si verò exterus sacerdos commendatitias litteras à suo Ordinario non defert: offert autem probationem, verum sacerdotem esse, & nullo impedimento ligatum ad celebrandum, etsi non teneatur Episcopus illum admittere, potest tamen probatione fidem faciente, vti relato Nauarr. *cons. 1. n. 1. de celebrat. Missar. Riccio in decis. Curia Archiepiscop. Neapolit. x. p. decis. 150.* docuit Barbof. *alleg. 21. num. 2.* Ipse autem sacerdos peregrinus, qui nec commendatitias litteras defert, nec probat, se idoneum esse, si tamen verè sit, poterit, scandalo cessante, celebrare: quia nullo iure interdicitur, teste Nauarr. in *sum. cap. 27. num. 153. & cons. 5. sub tit. celebr. Missar. & cons. 4. de foro compet. alijs cons. unic. de Clericis peregrin. Henric. lib. 10. cap. 34. nu. 6. In comment. litt. I. Sayro de cessione vni. de celebr. Missar. Barb. alleg. 21. n. 3.*

3. Has autem commendatitias litteras obligatus est Episcopus sacerdoti iustam causam habenti recedendi à diocesi concedere, vti colligitur ex Trident. *sess. 23. cap. 16.* Nam, cum ipse sacerdos obligetur, prædictas litteras deferre, consequenter obligandus est Episcopus, eas illi concedere. Alias in potestate episcopi constitutum esset, sacerdotem peregrinari volentem definire. Quod nequaquam facere potest, si beneficio residentiam exigente non fuerit arctatus, vti decium referunt Campanil. in *diuersor. iur. canon. rub. 9. cap. 6. n. 4.* Riccius in *praxi fori ecclesiast. decis. 598. in 1. edit. & resolut. 524. in 2.* Barbofa *allegat. 21. num. 5. & 6.* Sicuti nec à contrario expellere potest à sua diocesi, absque aliqua iusta causa, sacerdotem dimissorias non deferentem, si Sacra celebrare non intendat, teste Marco Anron Genuen. in *praxi Archiepiscop. Neapolit. cap. 40. d. n. 2.* quem refert, & sequitur Barbof. *alleg. 21. n. 3.*

PUNCTVM XVII.

De obligatione continentia sacris Ordinibus annexæ.

1. Qualiter iure statutum sit sacris ordinibus continentia.
2. Hæc continentia, etsi antiquitus ab ordinatis expresse promittebatur, iam tacitè tantum promittitur.
3. Hæc continentia iure ecclesiastico, non diuino induta est.
4. An ex solo voto, an etiam immediatè ex lege, variant Doctores.
5. Verius existimo, ex utroque capite immediatè obligari.
6. Religiosus Sacerdos duplex peccatum sacrilegij fornicando committit.
7. Inualidè promotus non tenetur ad castitatem seruandam.
8. Neque infans promotus ante usum rationis.
9. Aliqui extendunt ad impuberem rationis usum pollentem.
10. Verius censetur oppositum.
11. Certum, si nata pubertate ordinem exercuerit.
12. Quid, si ignarus obligationis seruandi castitatem ordines susceperit? Sub distinctione respondetur.
13. Quid, si metu candente in constantem virum ordines susceperit?
14. Sacris Ordinibus initiati, si tentauerint matrimonium contrahere officio, & beneficio priuantur.
15. In minoribus, si inualidè contrahant, priuantur beneficiis, & pensionibus.
16. Qua pena puniantur ob fornicationem.

1. **I**nter Catholicos dubium esse non potest, sacris ordinibus, scilicet, presbyteratu, diaconatu, & subdiaconatu continentiam annexam esse: quippe ob hanc causam hi ordines appellantur sacri: quia sacrum votum continentia annexum habent: quo ordinari Deo sacrantur, & dicantur, ut dixit Flamin. lib. 5. de resignat. q. 6. Valent. rom. 4. disp. 9. q. 1. part. 4. vers. Innocentius. Bonac. de Sacram. disp. 8. q. un. p. 2. n. 2. ad finem. Hac tamen differentia: nam presbyteratu, & diaconatu à tempore Apostolorum hæc continentia annexa